

FOURTH SUNDAY OF GREAT LENT
(Commemoration of St. John Climacus)

Troparion and Kontakion:

Troparion (4): When the disciples of the Lord learned from the angel the glorious news of the resurrection and cast off the ancestral condemnation, they proudly told the apostles: Death has been plundered! Christ our God is risen, granting to the world great mercy.

Troparion (4): Today is the fountainhead of our salvation and the revelation of an eternal mystery: the Son of God becomes a virgin's Son, and Gabriel announces this grace. Therefore, let us exclaim with him to the Mother of God: Hail, O Woman Full of Grace, the Lord is with you.

Troparion (1): O John, our father, Godbearer, hermit of the desert and angel in the flesh, you received heavenly gifts by your fasting, vigils, and prayers; You healed the sick and those coming to you with faith. Glory be to Him Who gives you strength; glory be to Him Who crowned you; glory be to the Lord Who heals all through your intercession. Glory be to the Father, and to the Son, and to the Holy Spirit. Now and for ever and ever: Amen.

Kontakion (8): O Mother of God, we your servants sing a hymn of thanks to you, a hymn of triumph to a valiant leader; for you have delivered us from all peril. We now exclaim to you: Hail, O Bride and Virgin ever-pure.

Prokimenon:

Prokimenon (4): How great are Your works, O Lord; You have made all things in wisdom.

Verse: Bless the Lord, O my soul; O Lord my God, You are exceedingly great.

Prokimenon (4): Day after day, announce the salvation of the Lord.

Verse: Sing to the Lord a new song, sing to the Lord, all the earth.

Epistle:

Reading of the Epistle of St. Paul to the Hebrews

(Heb 6,13-20)

When God made the promise to Abraham, since he had no one greater by whom to swear, "he swore by himself," and said, "I will indeed bless you and multiply you." And so, after patient waiting, he obtained the promise. Human beings swear by someone greater than themselves; for them an oath serves as a guarantee and puts an end to all argument. So when God wanted to give the heirs of his promise an even clearer demonstration of the immutability of his purpose, he intervened with an oath, so that by two immutable things, in which it was impossible for God to lie, we who have taken refuge might be strongly encouraged to hold fast to the hope that lies before us. This we have as an anchor of the soul, sure and firm, which reaches into the interior behind the veil, where Jesus has entered on our behalf as forerunner, becoming high priest forever according to the order of Melchizedek.

Alleluia Verses:

Verse (4): Poise yourself and advance in triumph and reign in the cause of truth, and meekness, and justice.

Alleluia, Alleluia, Alleluia.

Verse (4): You have loved justice and hated iniquity.

Alleluia, Alleluia, Alleluia.

Verse: He shall descend like rain on the meadows, like raindrops on the earth.

Alleluia, Alleluia, Alleluia.

Verse: May His name be blessed forever, and endure like the sun.

Alleluia, Alleluia, Alleluia.

Gospel:
(Mk 9,17-31)

At that time, someone in the crowd came to Jesus and said, "Teacher I have brought to you my son possessed by a mute spirit. Wherever it seizes him, it throws him down; he foams at the mouth, grinds his teeth, and becomes rigid. I asked your disciples to drive it out, but they were unable to do so." He said to them in reply, "O faithless generation, how long will I be with you? How long will I endure you? Bring him to me." They brought the boy to him. And when he saw him, the spirit immediately threw the boy into convulsions. As he fell to the ground, he began to roll around and foam at the mouth. Then he questioned his father, "How long has this been happening to him?" He replied, "Since childhood. It has often thrown him into fire and into water to kill him. But if you can do anything, have compassion on us and help us." Jesus said to him, "If you can! Everything is possible to one who has faith." Then the boy's father cried out, "I do believe; help my unbelief!" Jesus, on seeing a crowd rapidly gathering, rebuked the unclean spirit and said to it, "Mute and deaf spirit, I command you: come out of him and never enter him again!" Shouting and throwing the boy into convulsions, it came out. He became like a corpse, which caused many to say, "He is dead!" But Jesus took him by the hand, raised him, and he stood up. When he entered the house, his disciples asked him in private, "Why could we not drive it out?" He said to them, "This kind can only come out through prayer and through fasting."

It is truly right... (Or the Hirmos of the Feast):

In you, O Woman Full of Grace, the angelic choirs and the human race - all creation - rejoices. O Sanctified Temple, Mystical Paradise, and Glory of Virgins! He, Who is our God from before all ages took flesh from you and became a child. He made your womb a throne, and greater than the heavens. In you, O Woman Full of Grace, all creation rejoices. All praise be to you!

Communion Verse:

Praise the Lord from the heavens; praise Him in the highest.
The Lord has chosen Zion; He has chosen it for His dwelling.
Alleluia, Alleluia, Alleluia.

ЧЕТВЕРТА НЕДІЛЯ ПОСТУ (Преподобного Івана Ліствичника)

Тропарі і Кондаки:

Тропар (4): Світлу про воскресіння розповідь від ангела почувши і від прадідного засуду звільнившись, Господні учениці, радіючи, казали апостолам: Здолана смерть, воскрес Христос Бог, що дає світові велику милість.

Тропар (4): Сьогодні початок нашого спасіння і виявлення споконвічної Божої таємниці: Син Божий стає Сином Діви, і Гавриїл благовістить про цю милість. Тим-то й ми з ним закличмо до Богородиці: Радуйся, Благодатна, - Господь з Тобою!

Тропар (1): Пустинним жителем і в тілі ангелом, і чудотворцем показав ти себе, богоносний отче наш Іване. Постом, чуванням, молитвою небесні дарування прийнявши, зціляєш недужих і душі, що з вірою прибігають до тебе. Слава тому, що дав тобі кріпость, слава тому, що вінчав тебе, слава тому, що діє тобою всім зцілення. Слава Отцю, і Сину, і Святому Духові, і нині, і повсякчас, і на віки вічні. Амінь.

Кондак (8): Тобі, вибраній Владарці, подячні пісні перемоги співаємо ми, врятовані від лиха, слуги Твої, Богородице. Ти, що маєш силу нездоланну, захорони нас від усяких бід, щоб звати нам: Радуйся, невісто, - Діво чистая!

Прокімен:

Прокімен (4): Які величні діла Твої, Господи! Все премудро створив Ти.

Стих: Благослови, душе моя, Господа! Господи, Боже мій, Ти вельми великий.

Прокімен (4): Благовістять день у день спасіння Бога нашого.

Стих: Співайте Господеві нову пісню, співайте Господеві, уся земле.

Апостоль:

До Євреїв послання св. апостола Павла читання.

(Євр 6,13-20)

Браття, і справді, коли Бог учиняв Авраамові обітницю, не маючи поклястися ніким вищим, то поклявся самим собою, кажучи: “Справді поблагословляю тебе щедро й розмножу тебе вельми.” І він, завдяки довгій терпеливості, досягнув обітницю: люди клянуться більшим від себе, і всякі їхні суперечки кінчаються клятвою на ствердження. Тому й Бог, бажаючи дати спадкоємцям обітниці якнайсильніший доказ, що його рішення непорушне, вжив клятви, щоб двома незмінними речами, в яких неможливо, щоб Бог казав неправду, ми мали сильну заохоту, - ми, що прибігли прийняти надію, призначену нам. В ньому маємо, неначе якір душі, безпечний та міцний, що входить аж до середини за завісу, куди ввійшов за нас, як предтеча, Ісус, ставши архиєреєм повіки, на зразок Мелхиседека.

Апостольські Стих (Алилуя):

Стих (4): Натягни лук і наступай, і пануй істини ради, лагідности і справедливости.

Алилуя, алилуя, алилуя.

Стих (4): Ти полюбив правду і зненавидів беззаконня.

Алилуя, алилуя, алилуя.

Стих: Хай Він, як дощ, зійде на покоси, як злива, що зрошує землю.

Алилуя, Алилуя, Алилуя.

Стих: Ім'я Його буде повік благословенне; аж поки сонця, ім'я Його буде.

Алилуя, Алилуя, Алилуя.

**Євангелія:
(Мк 9,17-31)**

Гвідказав Ісусові один з народу: “Учителю, привів я до тебе сина мого, що має німого духа, і де тільки його вхопить, кидає його об землю так, що піниться, скрегоче зубами, дерев’яніє. Просив я учнів твоїх, щоб його вигнали, та не змогли.” Він же у відповідь каже їм: “О роде невірний! Доки я буду з вами? Доки вас терпітиму? Приведіть но його до мене.” І привели його до нього. Скоро дух угледів його, притьмом того затряс, і повалившись той на землю, запінився, почав качатися. Спитав же його батька: “Скільки часу, як це йому сталося?” – “З дитинства,” - відповідав той. “І часто він кидає його у вогонь і в воду, щоб його погубити? Та якщо можеш, поможи нам, змилосердившись над ним.” Ісус же каже йому: “Щодо того - якщо можеш, то все можливо тому, хто вірує.” І вмить батько хлопчини викрикнув крізь сльози: “Вірю, поможи моему невірству!” Ісус же, бачивши, що збігається народ, погрозив нечистому духові, кажучи, “Німий та глухий душе! Наказую тобі: Вийди з нього й не входи більше в нього.” І, закричавши та сильно його стрясши, вийшов з нього. І наче змертвів той, тож многі казали: “Вмер він.” Але Ісус, узявши його за руку, підвів його, і той устав. Коли ж він увійшов у дім, то учні його питали його на самоті: “Чому ми не могли його вигнати?” Він відповів їм: “Цей рід нічим не можна вигнати, тільки молитвою та постом.” Вийшовши звідти, проходили крізь Галилею, і він не хотів, щоб будь - хто знав. Навчав бо своїх учнів і казав їм: “Син Чоловічий буде виданий у руки людям, і вб’ють його, і, вбитий, по трьох днях, воскресне.”

Достойно:

Тобою, Благодатна, радіє все творіння; ангельський хор і людський рід. Святий храм і раю духовний, похвало днів! З Тебе Бог воплотився і став хлоп’ятком - предвічний Бог наш. Твоє бо лоно він учинив Своїм престолом, просторішим від небес. Тобою, Благодатна, радіє все творіння. Слава Тобі!

Причасний Стих:

Хваліте Господа з небес, хваліте Його на висотах.
Бо Господь вибрав Сіон, і зволив, щоб Він став Його оселею.
Алилуя, Алилуя, Алилуя.